

ಅಧ್ಯಾಯ 34

ಓಂ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಸದ್ಗುರು ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ನಮಃ

ಛಂದ :- ಸಕಲ ದೇವರ ದೇವನೂ ನೀನಖಲ ಯೋಗಿಗಳೀಶನೂ
ನಿಖಲ ಭೂತಾದಿಗಳ ಬಾಧೆಯ ಸೇವೆಯಿಂದಲೆ ಕಳೆವನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ನೈವೇದ್ಯವನು ನಿಜಭಕ್ತನಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೀ ಆತ್ಮ
ಹತ್ಯೋದ್ಯುಕ್ತವಾದವನಿಚ್ಛೆಯನ್ನೊಲಿದೀಯುವಿ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಭಗವಂತನೇ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ
ಸತ್ತಾ ಇರುವುದು. ನಿನ್ನ ಸಗುಣ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದ
ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಂಸಾರದ ಮಮತೆ ಎಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ತನಕ
ಸಂಸಾರವು ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಯಾರು ಗಣನೆಗೆ ತರುವರು?
ಒಮ್ಮೆ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಗಂಜಿ
ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ಇಚ್ಛಿಸುವರು? ಹಾಗೆಯೇ ಆನಂದ
ಜನಕವಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಯಾವತನು
ಹೊಂದವನೋ ಆತನು ಪುನಃ ಸಂಸಾರವನ್ನು
ಇಚ್ಛಿಸಲಾರನು. ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ದುಃಖಸಾಗರವೇ
ಆಗಿರುವುದು. ಅದರೊಳಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು
ಸುಖ ಭೋಗಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನೋ, ಅವನಿಗೆ
ಪಾಮರನೆನ್ನ ತಕ್ಕದ್ದು; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಆತನು ಸಂಸಾರದ
ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಿರುವನು. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾದಿಗಳೂ
ಹೇಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯು ಅನುಭವದಿಂದ

ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ- ಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬನ ಹೊರತು
ಇತರರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ
ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ
ಅದು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಿದೆ, ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ
ವರ್ತಿಸುವನು. ನಾಟಕದೊಳಗೆ ವೇಷಧಾರಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ
ನಟಿಸುವನೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜ್ಞಾನಿಯು ಸಂಸಾರ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಆತನ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗೆ
ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಚಿತ್ರಪಟ ಸಮಾನವಾಗಿ ಈ
ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆತನಿಗೆ
ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಕರ್ತೃತ್ವ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ, ಆತನ ಮೋಹವೆಲ್ಲಾ
ನಿಃಶೇಷವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮೋಹವೇ ಎಲ್ಲ
ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವದು; ಅದರ ನಾಶದಿಂದ
ಸಂಸಾರವು ಸುಖಮಯವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ
ವಿನಹಾ ಈ ಮೋಹ ಪಟಲವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ನಾಶವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಮಹತ್ತರವಾದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು
ಸದ್ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು, ಬೇಕಾದವರಿಗೆ

ಆತನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ದಿನಭಾವದಿಂದ
ಶರಣ ಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆತನು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.
ಆ ಸದ್ಗುರುವಾದ ಸಿದ್ಧದಯಾಘನನು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು
ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ಜಾತಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮೇಘದಂತೆ ಜ್ಞಾನ
ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಚರಿತ್ರ
ಕಥನವನ್ನು ಕೇಳುವಂಥವರಾಗಿರಿ. ಈ ಸಿದ್ಧ ಸದ್ಗುರುವಿನ
ಅನಂತರಾಗಿರುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದ
ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮನವೇ ಉನ್ಮನವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನು
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಕೊಂಕಣದೊಳಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ದಂಪತಿಗಳಿದ್ದರು. ಆ ಪೈಕಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಭೂತ ಉಪದ್ರವವಾಗಿದ್ದು
ಏನು ಮಂತ್ರ ಔಷಧಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ವಿಪತ್ತು
ಕಳಿಸಯಲಾಗದೆ, ನರಸೋಬವಾಡಿ ಹೋಗುವಂಥವರಾದರು.
ವಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ - "ಸ್ತ್ರೀಯು ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯು ನೆಟ್ಟಗಾದರೆ
ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆವು." ಹೇಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ

ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ,
ಒಂದಾನೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮಲಗಿದ್ದಾಗ
ನರಸೋಬನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ- "ನೀನು
ಬೇಗನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ
ಸಿದ್ಧಾರೂಢರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗು. ನಾನೇ ಅಲ್ಲಿ ಶರೀರ ಧಾರಣ
ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರ ರೂಪದಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೂಪದಿಂದಿರುವ
ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸೇವಿಸಿದ್ಧಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಷ್ಟನಾಗಿ,
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೃಪಾ ಮಾಡುವೆನು". ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಭಯ
ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಪತಿಗೆ
ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸ್ವಪ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಈಗಲೇ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ
ಹೋಗೋಣ ಎಂದಳು. ನರಸೋಬನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆ
ದಂಪತಿಗಳು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಿದ್ಧಾರೂಢರನ್ನು ಕಂಡು,
ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತರಾಗಿ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ತಮ್ಮ
ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವೇದಿಸಿ, ಸ್ತ್ರೀಯು ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ- "ನನ್ನ
ರೋಗ ನಿವಾರಣಾರ್ಥ ನರಸೋಬನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ
ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವನು. ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾವು

ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವೆವು". ಈ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧ
ಸದ್ಗುರುಗಳು - "ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನೀವು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಜನ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮನಸ್ಸು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪೀಡೆ
ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು." ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ,
ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ನಿತ್ಯ ಭಜನಾನಂದವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಇತರ ಗುರುಸೇವಾದಿಗಳನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಹಳ
ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮರ
ಪವಿತ್ರವಾದ ಸನ್ನಿಧಿ; ಇದರಿಂದ ಸರ್ವ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಯು
ನಾಶ ಹೊಂದುವುದು. ಶ್ರವಣದಿಂದ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯು
ನಿರಸನವಾಗಿ, ಅವರ ಚಿತ್ತವು ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು.
ಸ್ತ್ರೀಯಭೂತ ಬಾಧೆಯು ಸಹಾ ನಿಃಶೇಷವಾಗಿ ಹೋಯಿತು,
ಮತ್ತು ಅವರು ಬಹಳ ಆನಂದಯುಕ್ತರಾದರು. ಸಿದ್ಧಚರಣಗಳಿಗೆ
ನಮನ ಮಾಡಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ತ್ತಾಳೆ - "ಹೇ ದಯಾಳುವಾದ
ಸಿದ್ಧನಾಥನೇ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸರ್ವವ್ಯಥೆ ನಾಶವಾಯಿತು.
ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಾವು ಭರಿತರಾಗಿ, ಊರಿಗೆ

ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ". ಹೀಗಂದದ್ದನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ - "ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಇದೇ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ನಿರಂತರ ಸದ್ಗುರು ಚರಣಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವವರಾಗಿರಿ" ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸದ್ಗುರು ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ, ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟು ಹೋಗುವಂಥವರಾದರು. ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, "ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆವು, ಎಂದು ನರಸೋಬನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಗುಣ ಬಂದಿರುವಾಗ, ರೂಪಾಯಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂಶಯವಿದೆ." ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನರಸೋಬನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ - "ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧಾರೂಢರಿಗೆ ಕೊಡು" ಹೀಗಂದು ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಅಂತರ್ಧಾನವನ್ನು

ಹೊಂದುವಂಥವನಾದನು. ಆಗ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪತಿಗೆ - “ನನ್ನ
ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನರಸೋಬನು ಬಂದು ಹರಿಕೆ ಹಣವನ್ನು
ಸಿದ್ಧಾರೂಢರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.” ಎಂದು
ಅಂದಳು. ಪತಿಯಾದರೂ ಅದು ಮಹಾ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದು ಸ್ತ್ರೀ
ಸಮೇತ ಆ ಕೂಡಲೇ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಬಂದು,
ಸಿದ್ಧಾರೂಢರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ದೈನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ- “ಹೇ ಪ್ರಭೋ, ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾದರೆ
ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನರಸೋಬನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆವು, ಎಂದು
ಹರಿಕೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಬಾಧೆಯು ನಿವಾರಣವಾಯಿತು. ಈಗ ಹಣವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ
ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ
ನರಸೋಬನು ಬಂದು, ಹರಿಕೆ ಹಣವನ್ನು ತಮಗೆ
ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹಣವನ್ನು
ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈಗ ಬಂದಿರುವೆವು.”
ಹೀಗೆಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸದ್ಗುರು
ಚರಣಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು

ತಮ್ಮ ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥವರಾದರು. ಅವರು ಸದ್ಗುರು
ಭಜನವನ್ನು ಅಖಂಡ ಮಾಡುತ್ತ ಆತನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ
ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಇವರು ಸಕಾಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು
ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರೂ, ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ, ಆ
ದಂಪತಿಗಳು ಧನ್ಯರಾದರು. ಸದ್ಗುರುಗಳ ಸನ್ನಿಧಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ
ಸಕಾಮವಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ನಿಷ್ಕಾಮವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಆತನ
ಅನುಗ್ರಹವಾದ ಬಳಿಕ ಸ್ವರೂಪಾನುಭವವೂ ಬರುವದು.
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನೆಂಬ ಭಕ್ತನು ಇದ್ದನು.
ಆತನು ಜೀವಿಕಾ ವೃತ್ತಿ ಏನೊಂದು ಮಾಡದೆ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಿದ್ಧಾರೂಢರ ಮೇಲೆ
ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ನಿತ್ಯ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಠದಲ್ಲೇ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆಂದು
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಂದು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ
ಸದ್ಗುರುಗಳು ನಿರುಪಾದಪ್ಪನನ್ನು ಕುರಿತು - "ನೀನು
ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು," ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ

ಮಾಡಿದರು. ಸದ್ಗುರು ವಚನವೇ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ
ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ಜೀವಿಕಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಒಂದು
ದಿನ ಆತನು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, - "ನಾನು
ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಒಯ್ಯು
ಕೊಡುವೆನು." ಹೀಗೆ ಅಂದದ್ದು ಕೇಳಿ, ಆ ಬಂಧು ಇವನಿಗೆ
ಬೈದು - "ನೀನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಮನೆಯನ್ನು
ಹಾಳು ಮಾಡುವಿ" ಎಂದು ಅಂದನು. ನಿರುಪಾದಪ್ಪನ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ
ಉಣ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಣ್ಣನ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ
ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ತನಗೆ ನೀಡಿದ್ದರ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ
ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ
ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿತ್ಯ ತಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ
ತನಗೆ ನೀಡಿದರ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಗುಪ್ತಮಾಡಿ ಇಟ್ಟು,
ಭೋಜನಾನಂತರ ಆ ಅನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತ ಮರದ ಒಳಗೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ, ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ಆತನ ಆ ಪ್ರೇಮದ

ಅನ್ನದೊಳಗಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಸಗಳನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳು ಸೇವಿಸಿ,
ಬಹಳ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನ ಅಣ್ಣನು
ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಸಿದ್ದರು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು -
“ನೀನು ನಿತ್ಯ ಮಠಕ್ಕೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿ!
ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ತೋರಿಸಬೇಕು,”
ಎಂದು ಅಂದದ್ದು ಕೇಳಿ ಆತನು - “ನಾನು ಮಠಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯ
ಎಂದೂ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲ,” ಎಂದು ಅಂದನು. ಆಗ ಸದ್ಗುರುಗಳು,-
“ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ನಿತ್ಯ ಅನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಬರುತ್ತಾನೆ,” ಅಂದರು. ಆಗ ಆತನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ,
ನಿರುಪಾದನಿಗೆ - “ನಾಳಿನಿಂದ ನೀನು ಮಠಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯ
ಒಯ್ಯರೆ ನಿನಗೆ ಸದ್ಗುರು ಆಣೆ ಇರುವುದು; ನೈವೇದ್ಯ
ಒಯ್ಯಬಾರದು,” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಿರುಪಾದನು ಬಹಳ
ಭೋಳೆ ಸ್ವಭಾವದವನಿದ್ದು, ಕಪಟವೇನೆಂದು ಆತನಿಗೆ
ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು - “ನನಗೆ
ನೀಡಿದರೊಳಗಿಂದ ನಾನು ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ
ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಅಂದದ್ದು ಕೇಳಿ, ಅಣ್ಣನು “ಹಾಗಾದರೆ

ನೀನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೀಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದಿ" ಎಂದು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ಅತ್ಯಂತ
ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಮರುದಿವಸ ಅಣ್ಣನು ಬಂದು
ನೋಡುವಾಗ್ಗೆ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ನೀಡಿತ್ತು. ಆದರೆ
ಆತನು ಉಣ್ಣಲೊಲ್ಲನು. ಅಣ್ಣನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ
ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು - ನೈವೇದ್ಯ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರಿಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಅರ್ಪಣೆ
ಮಾಡಿಯೇ ಉಣ್ಣುವೆನು' ಎಂದನ್ನುತ್ತಾ, ತನಗೆ ಬಡಿಸಿದ
ತಾಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಒಂದು
ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಿದ್ಧ ಸಮರ್ಥನನ್ನು ಕುರಿತು, - 'ಹೇ
ದಯಾಳಾ ಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ, ನಿನ್ನ ವಿನಹಾ ನನಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಮಿತ್ರನ್ಯಾವನು ಇದ್ದಾನೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಓಡುತ್ತಾ ಬರುವಂಥವನಾಗು. ಹೇ ಗುರುರಾಯನೇ, ನಿನಗೆ
ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನು
ನನಗೆ ನಿನ್ನಾಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಮಾಡಿರುವವನು.
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನೇ ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಬಂದು, ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು
ಉಣ್ಣುವಂಥವನಾಗು. ನೀನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ,

ನಾನು ಉಣಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೋಡು, ಹೇ ಪ್ರಾಣಸಖನೇ, ತೀವ್ರವಾಗಿ
ಬಾ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು"
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ದಾರಿ ನೋಡಿದನು. ಸದ್ಗುರು
ಬಾರದೇ ಇರುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೇಲಿದ್ದ ತೊಲೆಗೆ ಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿ
ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಉರುಲು ಮಾಡಿ ತನ್ನ
ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೆಳಗೆ ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ
ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ - "ಹೇ, ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ನಿನಗೆ ಇವತ್ತು ನೈವೇದ್ಯ
ಯಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀನು ಉಪವಾಸ ಇರುವಿ.
ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನಗೋಸ್ಕರ
ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವೆನು, ನೋಡಪ್ಪಾ."
ಹೀಗೆಂದು, ಆ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ತೋಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ
ಹಾರಿದನು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಸದ್ಗುರುವು ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟನಾಗಿ,
ಆತನನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು, ಅವನ ಕಂಠದೊಳಗಿಂದ
ಉರಲನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಆಗ
ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಕುರಿತು, ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು- "ನೀನು ಚಲೋ

ಬಂದಿ. ನೀನು ನನ್ನ ಗೆಲೆಯನೆಂಬುದು ಸತ್ಯವು. ಀಗ
ತ್ವರಮಾಡಿ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು, ಹೇ ದಯಾಳನೇ,"
ಎಂದು ಀ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದು ಆತನು ಸಿದ್ಧರ ಮುಂದೆ
ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು, ಕೈಯಿಂದಲೇ ಸದ್ಗುರು ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಗ್ರಾಸಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರುಪಾದಪ್ಪನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಆನಂದವು ತುಂಬಿ, ತ್ರಿಭುವನದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಲಾರದಂತಾಯಿತು.
ಆಮೇಲೆ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಉಣ್ಣಿಸಿ, ಸದ್ಗುರುಗಳು ಹೂರಗೆ
ಬಂದು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಮತ್ತಾರೂ ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಀ
ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ಉಣ್ಣುವಾಗ
ಸದ್ಗುರುವು ನೈವೇದ್ಯ ತೆಗೆದುಕೂಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
ಒಂದಾನೂಂದು ದಿನ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನ ಅಣ್ಣನು ಆತನು ಏನು
ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ
ಸದ್ಗುರುಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಕಟರಾಗಿ, ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ಅವರ
ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಸ ಹಾಕುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ
ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ, ಓಡಿ ಬಂದು, ಸದ್ಗುರು ಪಾದವನ್ನು
ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, - 'ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ, ನಾನು

ಮಹಾಮೂರ್ಖನೂ ಮಂದಮತಿಯೂ ಇರುತ್ತೇನೆ, ನಿನ್ನ
ಅಗಾಧ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋದೆನು.
ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ಧನ್ಯನಿದ್ದಾನೆ; ಅವನ ಸಂಗತಿಯಿಂದ
ನಾನಾದರೂ ಧನ್ಯನಾದನು. ಈತನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನನ್ಯ
ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇವನನ್ನು ನೀನು ಮಠಕ್ಕೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಾನಾದರೂ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ
ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತರುವೆನು. ಇನ್ನು
ಮೇಲೆ ಈತನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ.
ಈತನ ಬಂಧುತ್ವದಿಂದ ನನಗೆ ಧನ್ಯತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಹೇ
ಸಿದ್ಧರಾಯನೇ, ನೀನಾದರೂ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ನಮ್ಮ ಗೃಹವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿದಿ, " ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ
ಸದ್ಗುರುಗಳು -"ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇವನು ತಾಳಲಾರನು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಈತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುವೆನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿ' ಎಂದು
ನುಡಿದ ಅಮೃತವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇವತ್ತು ನನ್ನ

ಪುಣ್ಯವು ಉದಯವಾಯಿತು. ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾನು
ಪ್ರಾಪ್ತನಾದೆ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಸಿದ್ಧಾರೂಢರ ಸಮೀಪವೇ ಇದ್ದು,
ನಿತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು," ಎಂದು
ಅನ್ನುವಾಗ, ಆತನ ಕಂಠ ಗದ್ಗದಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ
ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಗಳು ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಸದ್ಗುರುಗಳ
ನಿಕಟದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸೇವಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ,
ಆತನಿಗೆ ನಿಯಾಣಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆಗ
ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು - "ನಾನು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವೆನು," ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಸದ್ಗುರು
ಚರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸದ್ಗುರು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ,
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು. ಕೊಡಲೇ ಒಂದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂಥ
ತೇಜವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಆಗ್ಗೆ ಸರ್ವರೂ
- "ಧನ್ಯ, ಧನ್ಯ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು. ಈತನು, ಭಕ್ತರಿಗೋಸ್ಕರ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸದ್ಗುರು ರೂಪದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಕೈಲಾಸ
ಪತಿಯನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು." ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಈಗ
ಕಥೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವಂಥವರಾಗಿರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ಜೀವ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಗಳೇ ದಂಪತಿಗಳು.
ವಿಷಯ ಚಿಂತನವೆಂಬ ವಿಶಾಚವೇ ಆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಾಧೆ
ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುವಗೋಸ್ಕರ,
ಅವರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು. ಆತನು
ತಾನೇ ಸಿದ್ಧಾರೂಢನಿದ್ದೇನೆ ಆ ರೂಪದಿಂದಿರುವ ನನ್ನ ಸೇವಾ
ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ರೋಗ ನಿರಸನವಾಗುವದು ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು. ಸದ್ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸದ್ಭಾವದಿಂದ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿಷಯ ಚಿಂತನವು ನಿರಸನವಾಗುತ್ತದೆ.
ಆಮೇಲೆ ವೃತ್ತಿರೂಪ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ
ಅರ್ಪಿಸುವಂಥವರಾದರು. ಈಗ ಎರಡನೇ ಕಥೆಯು
ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ - ಜೀವನೇ ನಿರುಪಾದಪ್ಪನು ಇದ್ದು,
ನಿತ್ಯದಲ್ಲ ಮರವೆಂಬ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಇರುತ್ತಿರುವಾಗ,
ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಂಬ ಬಂಧು ಆತನನ್ನು ಹೊರಗೆ
ಹಾಕಿಸಿದನು. ವಿಷಯಾಕಾರವೃತ್ತಿ ಎಂಬ ಉದ್ಯೋಗ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆತ್ಮಾಕಾರವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು
ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರಾರಬ್ಧನು ಅದಕ್ಕೂ

ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಾರಬ್ಧನ ಪ್ರತಿಬಂಧವು
ಸಹನವಾಗದೆ, ಸದ್ಗುರು ದಸೆಯಿಂದ ಜೀವನು ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟು
ವಿದೇಹ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಪ್ರತಿಬಂಧವು
ನಿಂತು ಹೋಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದನು. ಆಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನರೂಪ ಗುರುವು ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ
ಜೀವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು. ಪ್ರಾರಬ್ಧನು ಆ ನಂತರ ಆ
ಜೀವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನನು ಜೀವನನ್ನು
ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು
ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಿರುವ ಕಥೆಯು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು,
ಹೇ ಶ್ರೋತಾ ಜನರುಗಳಿರಾ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ವಿವರಿಸುವಂಥವರಾಗಿರಿ. ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ
ಕಥಾಮೃತದೊಳ್, ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ
ಭಸ್ಮ ಮಾಡುವಂಥ ಅತಿ ಮಧುರವಾದ ಈ
ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಶಿವದಾಸನು ಶ್ರೀ
ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ
ಅರ್ಪಿಸಿರುವನು.